

Otyłość jako czynnik ryzyka złamania bliższego końca kości udowej

Analiza zebranych danych trwającego w Finlandii badania wskazuje na zależność pomiędzy zwiększonym BMI a występowaniem złamań bliższego końca kości udowej w grupie kobiet w wieku pomenopauzalnym.

Wyniki badania fińsko-brytyjskiego zespołu, opartego na przeszło 12 000 kobiet w wieku pomenopauzalnym, opublikowano w *Osteoporosis International*. Wskazują one jednoznacznie na wcześniejsze występowanie złamań bkk udowej, większą śmiertelnością po złamaniu oraz większymi stratami BMD w analizowanej kohorcie trwającego już 25 lat badania, w grupie osób z podwyższonym BMI.

Wg autorów: " Otyłość związana jest zarówno z wczesnym występowaniem złamań bkk udowej jak i ogólną śmiertelnością. Wpływ BMI na złamanie bkk udowej w starzejącej się populacji to bardzo złożony i wieloczynnikowy temat. Poszczególne czynniki tj. choroby towarzyszące, złe nawyki zdrowotne, niska funkcjonalność, oraz nadmierna otyłość nakładają się na siebie i współwystępują wraz z otyłością."

Mimo potwierdzonej zależności między otyłością a zwiększonym ryzykiem licznych chorób, dyskusja nad związkiem zwiększonego BMI a zdrowiem kości wciąż trwa. Mając to na uwadze, badacze podjęli się próby oceny odległych efektów wpływu zwiększonego BMI na epidemiologię złamań bkk udowej w kohorcie kobiet w wieku pomenopauzalnym (12 715 z kohorty Kuopio Osteoporosis Risk Factor and Prevention – OSTPRE).

OSTPRE to kohorta składająca się z 14 200 kobiet urodzonych w latach 1932-1941 w jednej z prowincji w Finlandii. Począwszy od 1989 kobiety uczestniczące w badaniu

zaczęły otrzymywać okresowo kwestionariusze zawierające pytania demograficzne oraz opisujące stan kliniczny pacjentek. W oparciu o zebrane dane, badacze podzielili respondentki na dwie grupy wiekowe w celu dalszych obserwacji – 58-80 lat oraz >70 lat.

W badaniu początkowym w 1989 roku, pacjentki deklarowały chęć uczestniczenia w części badania obejmującej badanie densytometryczne oraz towarzyszące protokoły kliniczne. Pozwoliło to badaczom wybrać grupę 3163 pacjentek, z wynikami badania BMD w obrębie szyjki kości udowej.

Średni czas obserwacji w niniejszym badaniu kohortowym wyniósł 18,3 roku. Średnie BMI dla grupy badanej wyniosło 26,7 kg/m². W grupie 12 715 kobiet 39,6% spełniało kryteria poprawnego BMI, 40% miało nadwagę, 19,9% uznano za otyłe, zaś 0,5% miała niedowagę. W toku analizy wykazano, że pacjentki w grupie z otyłością (HR 2,3; 95% CI, 1,4-3,7) oraz z prawidłową wagą (HR 2,0, 95% CI, 1,3-3,1) miały większe ryzyko wczesnego złamania bkk udowej w porównaniu do grupy z nadwagą. Nie zaobserwowano podobnych różnic w odniesieniu do późnego ryzyka złamania bkk.

Dalsza analiza wykazała, że kobiety z otyłością cechowało większe ryzyko śmiertelności (HR 1,6, 95% CI 1,4-1,8) oraz miały większy BMD na starcie niż ich rówieśniczki w grupie z normalną wagą. Dodatkowo u kobiet z otyłością, w okresie obserwacji, odnotowano większy spadek gęstości kości niż u pacjentek w pozostałych grupach ($p < 0.001$).

Jak podają autorzy otyłość w połączeniu z niską wartością BMD podnosi ryzyko złamania bardziej niż którykolwiek z tych czynników osobno.

Więcej informacji w artykule źródłowym pod adresem [www](https://link.springer.com/article/10.1007/s00198-020-05665-w):
<https://link.springer.com/article/10.1007/s00198-020-05665-w>